

ת"פ 11833/11/20 - מדינת ישראל נגד ליאור זאק צחר, ליאור סטון בע"מ

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 11833-11-20 מדינת ישראל נ' צחר ואח'

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה	מדינת ישראל	בעניין:
	נגד	
הנאשמים	1. ליאור זאק צחר 2. ליאור סטון בע"מ	

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים (10 עבירות), לפי סעיף 117 (א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן - חוק המע"מ). בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא בעל המניות והמנהל הרשום והפעיל של הנאשמת העוסקת בעבודות עפר ואבן. בין השנים 2017-2018 לא הגיש הנאשם במועד 10 דוחות תקופתיים. סכום המס הכולל שלא שולם, כמצוין בכתב האישום המתוקן, הוא ₪ 201,288.

2. לצורך שלמות התמונה יצוין כי כתב האישום תוקן בשל טעות סופר שנפלה בסכום המס. עוד אציין כי הנאשמת 2 מצויה בחדלות פירעון ומונה לה נאמן שהודה בשמה והסכים להטלת קנס סמלי כעתירת המאשימה. עובדה נוספת בעלת חשיבות עניינה הכרת המאשימה בחוב אבוד של ₪ 148,014 לטובת הנאשמת אשר אלמלא היותה בחדלות פירעון היה מקוזז מסכום המס שלא שולם ומעמידו על סך ₪ 53,274.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשי הנאשם, הנלמדת מריבוי העבירות ומשך הזמן ונטען כי עבירות אלו פוגעות בקופת המדינה וגורמות לנזקים לכלכלה ולמשק. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי הוא נע בין מאסר על תנאי ועד שבעה חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלוות. נטען כי המחדלים לא הוסרו עד היום, אך המאשימה הביאה בחשבון שסכום של ₪ 148,014 הוכר כחוב אבוד. המאשימה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם, וביקשה להטיל עליו שלושה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרכן של עבודות שירות בכפוף לחוות דעת ממונה, מאסר מותנה, קנס בסך ₪ 20,000 והתחייבות להימנע מעבירה. ביחס לנאשמת עתרה המאשימה לקנס סמלי בלבד

עמוד 1

לאור היותה בהליכי חדלות פירעון.

4. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, ששירת בצבא ועבד לפרנסתו וכיום עובד כשכיר בעסק של אמו ומתמודד עם משברים משפחתיים וחובות. נטען כי הנאשם עשה מאמצים להסרת המחדל לרבות פעולה להכרה בסכום משמעותי כחוב אבוד. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי הוא נע בין מאסר מותנה ועד שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וכי נוכח מכלול הנסיבות ראוי למקם את עונשו של הנאשם בגבולו התחתון של המתחם. ההגנה עתרה אף להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ולהסתפק בקנס מתון.

5. הנאשם לא ביקש לשאת דברים.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

6. הצדדים טענו שניהם לקביעת מתחם ענישה אחד ועמדה זו מקובלת עלי. האירועים אומנם התפרשו על פני תקופה ממושכת, אך אין בכך כדי לשנות מהמסקנה שמדובר בעבירות המקיימות את מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). מעשיו של הנאשם הם רצף של עבירות זהות, עד כי פיצולם גורע מאופיים הייחודי כמכלול. על כן יש לראותם כמסכת עבריינית אחת אשר יש לקבוע בגינה מתחם עונש אחד. עם זאת, מובן שבקביעת המתחם יובא בחשבון שמדובר במספר רב של עבירות חוזרות (ראו: ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.2016); דנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (22.5.2016)).

7. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות ברורים.** במעשיו פגע הנאשם בצורה ממשית, חוזרת ונשנית, בקופה הציבורית. פגיעה זו גורמת גם לפגיעה עקיפה באזרחי המדינה הנהנים משירותי המדינה שמקורם בגביית מיסים. אוסיף כי עבירות אלו פוגעות אף בערך השוויון בנשיאת נטל המס (רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.2013); רע"פ 4684/12 גחלי נ' מדינת ישראל (14.6.2012)). כן צוין בנושא זה כי "עבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צורכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מרמה מתוחכמים, קשים לאיתור" (רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל (15.4.2004)).

8. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירות:** מדובר בריבוי עבירות שבוצעו על פני כשנה וחצי. עם זאת, הנאשם דיווח על כל הדוחות ואין טענה לדיווח שאינו נכון, אלא לדיווח באיחור או ללא צירוף התשלום. כמו כן, כפי שצוין לעיל, המאשימה הכירה בסכום של כ- 148,000 ₪ כחוב אבוד. במצב רגיל, סכום זה היה מקוזז מסכום החוב באופן שהיה בו להסיר חלק משמעותי מהמחדל. ואולם, בשל היות הנאשמת בהליכי חדלות פירעון הדבר בלתי אפשרי והסכום אמור להגיע לפי הנתען לקופת הכינוס. עם זאת, המאשימה הצהירה בטיעוניה כי מבחינתה מדובר במי שלא הסירו מחדל בסכום של 60,000 ₪ (הערה: ליתר דיוק הסכום הנכון הוא 53,274 ₪).

9. **מדיניות הענישה- בתי המשפט הדגישו פעם אחר פעם את החומרה היתרה שיש ליחס לעבירות מס. ראו**
לאחרונה: רע"פ 5770/21 רענן בית טבע בע"מ נ' מדינת ישראל (26.8.2021):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה המיוחסת לביצוע עבירות מס, ביתר שאת כשאלו מתבצעות בשיטתיות ולאורך זמן, וראו לעניין זה את שנאמר על ידי ברע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018):

'בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל"

וראו גם: רע"פ 1688/14 דוד כץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014), פסקה 6 והאסמכתאות שם.

10. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 5770/21 **רענן בית טבע בע"מ נ' מדינת ישראל (26.8.2021)**, בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשלוש עבירות של אי הגשת דוח מס הכנסה במועד (ולמעשה לא הגישם כדן כלל) ונידון לחמישה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. ערעור הנאשם וכן בקשת רשות ערעור שהגיש נדחו; רע"פ 4576/19 **אבו שמאלה נ' מדינת ישראל (10.7.2019)**, בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בביצוע 17 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. סכום המחדל היה 303,688 ₪, הוא הוסר באופן חלקי ובמועד גזר הדין עמד חוב המס על סך של 112,429 ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-2 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 100 ימי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעורו נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש. בית המשפט העליון קבע כי "העונש שהושת על המבקש אינו סוטה לחומרא ממדיניות הענישה המקובלת, לפיה הרשעה בעבירות מס מצדיקה הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, לצד הטלת קנס כספי"; רע"פ 6901/16 **פחחות נצרת נ' מדינת ישראל (27.9.16)**, בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו - 8 חודשי מאסר בפועל - בגין הרשעה ב-29 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים שהתפרשו על פני מספר שנים; רע"פ 5389/15 **אבנר יצחק נ' מדינת ישראל (10.8.2015)**, בו נידון עניינו של נאשם שהורשע ב-20 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד ונידון לתשעה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. ערעור שהגיש הנאשם נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש ונקבע כי "מעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בנסיבותיהם עולה כי אכן מדובר בעונש שאין בו כל סטייה ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון זה"; רע"פ 4173/15 **אחמד אבו הלאל נ' מדינת ישראל (29.6.2015)**, בו נדחה ערעור הנאשמים על חומרת העונש - 8 חודשי מאסר בפועל - בגין הרשעתם ב-26 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד. בית המשפט העליון התייחס לחומרת העבירות וריבוי המעשים הגם שסכומם לא הוכח, וכן לעובדה שהמחדל לא הוסר; עפ"ג 59011-08-21 **מדינת ישראל נ' אביעד תפעול בע"מ (5.1.2022)**, בו נידון עניינם של נאשמים שהורשעו בעבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים וכן הגשת דו"ח ללא תשלום המס הנובע ממנו בסכום של למעלה מ-1.5 מיליון ₪ ונידונו בבית משפט השלום לעונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ועונשם הוחמר ל-8 ו-11 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 21826-08-19 **סמרט קאסט פתרונות לבניה מתקדמת בע"מ נ' מדינת ישראל (24.10.2019)**, בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות של אי הגשת דוחות

עמוד 3

למע"מ בסך כולל של למעלה מ-600 אלף ₪ ונידון לתשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, חלף מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס; עפ"ג 24721-12-14 **מדינת ישראל נ' דלית נחמני** (29.1.2015), בו נידון עניינה של נאשמת שהורשעה בתשע עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים ונידונה לצו של"צ וקנס. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה, אך בית המשפט המחוזי העמיד את הנאשמת תחת פיקוח שירות המבחן למשך 24 חודשים.

11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייני, המהוות אירוע אחד, נע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל בצירוף קנס הולם. עם זאת, לאור כך שהמאשימה טענה למתחם שגבולו העליון נמוך יותר, אראה בעתירתה כגבול עליון.

קביעת עונשו של הנאשם

12. ההגנה לא ביקשה לקבל תסקיר ואין מחלוקת בין הצדדים שעל העונש להיגזר בגדרי מתחם הענישה וכי אין מקום להביא בחשבון סיכויי שיקום כאמור בסעיף 40 ד' לחוק העונשין.

13. המעשים שביצע הנאשם חמורים וככלל ראויים לתגובה עונשית הולמת. על מדיניות הענישה בעבירות אלו עמדתי לעיל, ולא בנקל ימנע בית המשפט מהטלת ענישה משמעותית הכוללת בין היתר רכיב של מאסר. עם זאת, דעתי היא שאין מקום במקרה זה להטיל על הנאשם עונש מאסר, ולו בעבודות שירות כעתירת המאשימה, וכי ניתן במקרה זה ליצור תמהיל עונשי ראוי שאינו כולל מאסר, אשר ישיג את תכלית הענישה מבלי לפגוע בנאשם מעבר לנדרש. אנמק.

14. הנאשם הוא צעיר יחסית (יליד 1984), עברו הפלילי נקי והוא הודה בביצוע העבירות. הודאתו חסכה זמן שיפוטי וראיתי בה כביטוי של חרטה וקבלת אחריות. כן הבאתי בחשבון כי בסופו של יום המחדל שלא הוסר עומד על סך כ- 53,000 ₪ ולא כפי שהיה בתחילת הדרך (201,288 ₪). אכן, הסרת המחדל במקרה זה אינה על דרך תשלום, כמקובל, אלא על דרך הכרת המאשימה בחוב אבוד, ואולם המאשימה מסכימה שמדובר בהסרת מחדל בסכום החוב האבוד (148,014 ₪) אשר מקורו בפעולת הנאשם להכרה בסכום כאבוד. כידוע, הסרת המחדל היא ניסיון של הנאשם לתקן את תוצאת העבירה (סעיף 40א(5) לחוק העונשין) ולכן היא נסיבה רלוונטית לצורך קביעת העונש בגדרי מתחם הענישה (ע"פ 6643/20 **עמירה זוהדי נ' מדינת ישראל** (17.6.2021), פסקה 11; רע"פ 5872/14 **אלון ירון נ' מדינת ישראל** (2.10.2014)). עם זאת, מובן שיש לתת להסרת המחדל במקרה זה משקל שונה לאור הנסיבות המיוחדות. עוד הבאתי בחשבון את מצבו הכלכלי הנטען של הנאשם ואת נסיבותיו האישיות והמשפחתיות. כל אלו מצדיקים שלא להחמיר עמו יתר על המידה ולגזור את עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה (לשיקולים בדבר קביעת העונש בגדרי המתחם ראו: ע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' גריפאת** (22.12.2020)). עם זאת, יוטל קנס שיהיה בו ליצור תמהיל עונשי ראוי.

15. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים את העבירה בה הורשע.

ב. קנס בסך 20,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.22 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד או יותר מהתשלומים במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי.

את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

נאשמת 2

קנס בסך 1,000 ₪. הקנס ישולם בתוך 90 יום.

את הסכום יש לשלם בדרכים שפורטו לעיל.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשפ"ב, 27 יוני 2022, במעמד הצדדים.